TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä, paitsi maanantaina.

TOIMITUSKUNTA:

W. N. REIVO, A. SALMI, L. MOILANEN, J. MALO, K. E. HEIKKINEN.

TOVERI
(The Comrade)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Monday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Company.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40c per inch. Special discount allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREGON.
AUGUST NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post-Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION RATES:
IN THE UNITED STATES AND CANADA:
For 1 year $3.50; For 6 Months, $1.75; For 3 Months, $1.00; For 1 Month 40c.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuoleman-ilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, hajutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naima-ilmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset seuraavan hintaluettelon mukaan palstatuumalta: 1 v. 20c, ½ v. 20c, 3 kk. 25c, 1 kk. 30c.
Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

TILAUSHINNAT YHDYSVALLOISSA JA CANADASSA:
1 vuosikerta $3.50; 6 kuukautta $1.75; 3 kuukautta $1.00; 1 kuukausi 40c.
SUOMEEN JA MUUALLE ULKOMAILLE:
1 vuosikerta $5.50; 6 kuukautta $3.00.

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa.
Telefooni: konttori 365, toim. 832.

1

Jos sosialismi on utopia

ei sitä tarvitse pelätä. Jos se on historiallisen kehityksen tuote, miksi sitten kieltää sitä? Oli aika, jolloin sosialismi porvaristosta näytti houreelta. Silloin pidettiin sen kustannuksella lystiä. Jos hymy nyt on nämä herrat jättänyt, ei se riipu aatteesta vaan **proletariaatin kasvavasta voimasta.** Eipä tunnettaisi mitään kunnioitusta sosialivallankumouksellista ohjelmaa kohtaan ellei pelättäisi sosialivallankumouksellista luokkaa. Mutta mitä enemmän porvaristossa saa valtaa se vakaumus, että sosialismilla on allaan todellinen, historiallinen maaperä, sitä enemmän valtaa sen hysteerinen halu saada työväenluokka siitä vieroitetuksi. Mutta vaikkapa itse sosialidemokratia kieltäisi sosialismin, vaikka onnistuttaisiin juurimaan sosialidemokratiset atteet historiallisesta tieteestä, filosofiasta, kirjallisuudesta, sanomalehdistä ja aivoista, nousisi sosialivallankumouksellinen ohjelma uudelleen pinnalle proletariaatin luokkataistelussa.

Parvus.

"Edistysmielisyyden" merkkejä

Oregonin porvarilehdistö selittää tässä valtiossa vallitsevan erikoisesti hyvän tilanteen, varsinkin kun vertaa sitä Washingtoniin, jossa jokainen yleisäänestykselle asetettu esitys äänestettiin viime vaaleissa alas. Ja juuri tälle perustuukin niiden selitys täkäläisestä edistysmielisyydestä. Washingtonissa ei voitu saada voimaan lakkovapauden riistoa, joka täällä näyttää nykyisin hyvin todenmukaiselta, ollen laki käsiteltävänä lainlaatijakunnassa. Kun täkäläinen työväestö sellaista sallii, on se porvarilehtien mielestä merkki siitä, etta pääoman ei täällä tarvitse ottaa työväestöä ollenkaan laskuissaan lukuun.

Edistysmielisyys on porvarien mielestä sellaista että sen vallitessa taataan pääomalle häiritsemättömät riistämismahdollisuudet. Mitä esteitä työväestö kykeneekin riistolle asettamaan, selitetään se porvarien taholta aina teollisuutta vahingoittavaksi ja sellaisenaan taantumukselliseksi.

Mutta ei siinä Washingtoninkaan edistysmielisyydessä olisi oikein kerskailun varaa, varsinkaan kun ottaa ja lukee julaistun kertomuksen sikäläisen State Federation of Laborin konventsionista, jossa oikein hartiavoimalla toimittiin luokkarajojen sotkemiseksi. Vaikkakin sikäläinen työväestö oli kylliksi valveillaan estääkseen porvarien katalat aikeet viimeisissä vaaleissa, ei se siinkaan johtunut sen luokkatietoisuudesta. Sitä todistaa juuri sen pyrkimys ns. puolueettomuuteen, joka ilmeni niin surullisen loisteliaana siellä kokouksessa. Kun työväestö itse pyytää lainlaatijakuntaa keinotekoisesti estämään luokkarajat ilmenemästä vaaliuurnalla, niin ei sen luokkatietoisuudesta juuri maksa vaivaa puhua, eikä sellaista edistysmielisyyttä suinkaan kapitalisminkaan tarvitse paljon pelätä.

Muuan tilapäinen menestys

Järjestyneet työläiset, jotka harvinaisella yksimielisyydellä ovat taistelleet canadalaisen pakollisen lakkosovittelun voimaan asettamista vastaan Yhdysvalloissa, ovat tässä ottelussa saavuttaneet jonkinlaisen tilapäisen menestyksen, jota kuitenkaan ei uskalla vielä voitoksikaan sanoa. Senaatin asettama valtioitten välinen kauppakomitea päätti näet tiistaina t.k. 16 p. olla esittämättä senaatissa puheena olevan lakiehdotuksen ensimäistä osaa, jonka tarkotuksena on kieltää työläisiltä lakkoutumisoikeus silläkin aikaa kun hallituksen asettama tutkijakomitea asiaa käsittelee, huolimatta siitä, että presidentti Wilsonkin tätä lakiesitystä erikoisesti oli puoltanut. Päätöksen johdosta toimitettu äänestys ei ole huomion arvoinen ainoastaan siksi, että siinä lakiesityksen esittämistä vastaan annettiin 7 ääntä 3 vastaan, vaan myöskin siksi, että siinä kummatkin puolueet sisäisestikin hajaantuivat; republikaani- ja demokraattipuolueita edustavat henkilöt äänestivät näet sekä esityksen puolesta että sitä vastaan. Tarkemmin sanoen äänesti 5 republikaania ja 2 demokraattia esityksen hylkäämisen puolesta ja 2 republikaania ja yksi demokraatti sitä vastaan. Tämä komiteassa havaittava puolueitten hajaantuminen antanee jotenkin varmoja takeita siitä, että laista senaatin täysi-istunnossa äänestettäessä sen ensimäinen osa myöskin siellä tulee hyljättäväksi. Samaten on etukäteen varmoja merkkejä siitä, että kongressissa tullaan seuraamaan senatin esimerkkiä.

Senaatin asettaman komitean äänestyksen tuloksen johdosta on kongressin asettaman komitean puheenjohtaja, 8-tunnin työpäivälain esittäjä, Adamson, pitänyt Wilsonin kanssa konferessin, jonka tuloksena tiedetään kertoa, että hallitus yhä edelleenkin tulee pitämään kiinni siitä kannasta, mikä sillä oli kongressin viimeisellä istuntokaudella rautatiekysymyksessä. Mutta, kuten tiedetään, oli hallituksen kannan perusteena se ehto, että työselkkauksissa on otettava käytäntöön pakollinen tutkiminen ja siksipä onkin Adamson lujasti päättänyt kaikesta työväenjärjestöjen vastustuksesta huolimatta esittää tämän lakiehdotuksen kongressille. Hänen sanotaan kaiken lisäksi uskovan voivansa puskea kysymyksessä oleva lakiehdotus kongressissa läpi, vaikkakaan hänellä ei ole mitään takeita siitä, mitenkä sen kanssa senaatissa käy.

Kun Wilsonilla on demokraattisiin edustajiin suuri vaikutusvalta, niin on vaikeata sanoa etukäteen, minkä kohtalon alaiseksi tämä presidentin rautatieohjelma lopullisesti joutuu. Joka tapauksessa on työvänjärjestöjen kaksinkertaisella kiihkolla taisteltava tätä kapulan suuhuntukkimista vastaan, sillä vaikka kummassakin huoneessa lakiehdotus hyljättäisi, niin ei työväenjärjestöjen asia sittenkään vielä olisi taattu; Wilson on näet ennenkin saanut kongressin päätöksensä muuttamaan esiintymällä sen istunnoissa. Asian yhteydessä oli Samuel Gompersiakin kuulusteltu ja hän oli lakiehdotusta vastaan ilmaissut voimakkaan protestin sanoen sen olevan tärkeimmän lain mitä hän 60 vuotisen toimintansa aika on Yhdysvaltain kongressissa nähnyt olleen käsiteltävänä. Myöskin olivat rautatieläisten edustajat sähkösanomalla ilmottaneet haluavansa asiasta presidentin kanssa keskustella.

On sangen mielenkiintoista sivusta tarkastella sanomalehdistön suhtautumista tähän kysymykseen. Ainoakaan porvarilehti ei ole asettunut työläisten puolelle, eivätpä edes nekään, jotka aikaisemmin näkivät Gompersissa ja hänen seuraajissaan järkevämmän ja maltillisemman aineksen sosialistien vastakohtana. Niinpä esim. "The World", johtava demokraattinen lehti, puhuu hyvin halveksivassa äänilajissa työläisten taistelusta ja "työläisten yksinkertaisista uhkauksista, ne kun eivät häpeä uhata suoranaista kapinaakaan". Ja käsitellessään senaatin asettaman komitean äänestystä, jossa kuulemma työläisten uhkausten tulos ensikädessä ilmenee, sanoo samainen lehti:

"Mitä työläiset nyt haluavat, on rajoittamatonta oikeutta pahoinpidellä yleisöä; imeä se kuiviin ja saattaa se häviöön milloin ikinä he luulevat voivansa pakottaa työnantajiaan... Kun kongressi tämän asian yhteydessä antaa pelotella itseään, käyvät Hughesin viime vaalitaistelun aikana usein lausutut sanat toteen, nim. että 8-tunnin työpäivälakiin turvautuminen oli pelkurimaista antautumista." Samaan suuntaan puheli myöskin J. O'Brien, New Yorkin asianajajien liiton presidentti joku viikko sitten sanoessaan: "8-tunnin työpäivälaissa pilkistää vallankumouksen siemen esiin".

Niinmuodoin ei tämän mukaan työläisiä peloteta silloin kun heiltä paras ase, lakkoutumisoikeus, koetetaan käsistä viedä, vaan porvareita, kun työläiset vakavasti uskaltavat asettua oikeuksiaan puolustamaan. Ei 8-tunnin työpäivälain hyväksyminen, vaan alistuminen häpeälliseen suukapulalakiin olisi raukkamaista antautumista.

Sotilasopetus ja voimisteluharjoitukset fyysillisen hyödyn kannalta katsottuna

Kun eräät sosialistitkin pitävät sotilasopetuksen antamista kouluissa siedettävänä, ainakin niissä tapauksissa, joissa se annetaan vain n.s. voimistelun opetuksen varjossa, niin on mielenkiintoista tutustua muutamien porvaripiireissäkin johtavina pidettyjen miesten lausuntoihin sellaisesta "voimistelun" opetuksesta.

"En kannata sotilasharjotuksia oppilaitoksissa. Mielen reippauden ja itsensähillitsemisen kasvattamisessa ovat atleettiset leikit paljoa parempia keinoja kuin sotilasharjotukset. Jokainen opistoissamme suosittu leikki vaatii enemmän henkistä toimintakykyä, enemmän täsmällisyyttä ja paljon enemmän nopeutta kuin sotilasharjotukset." — Harry A. Garfield, Williams-korkeakoulun presidentti.

"Vastustan kokonaan sotilasharjotuksen tuomista mihinkään Amerikan korkeakouluun enempää kuin opistoonkaan. Vastustan vapaaehtoistakin sotilasharjotusta siksi, että se on vain ajan hukkaa, ajan, jota voidaan hyödyllisemminkin käyttää. Ei ole mitään perää siinä, että mikään tavanmukainen sotilasharjotus olisi kehittävämpää kuin hyvin järjestetty voimisteluharjotus. Jokainen kokemus osottaa toista. Jotkut sotilasharjotukset ovat kylläkin parempia kuin ei minkäänlainen voimisteluharjotus ja voitaneehan sotilasharjotuksia tulkita voimisteluharjotuksiksikin, mutta niitten siveellinen merkitys on kadonnut silloin kun niitten tarkotuksena on aseitten käyttö ja valmistelu tappamiseen... Nykyään ei ole mitään sanaa käytetty niin halpamaisesti ja alentavasti kuin sanaa isänmaallisuus, vaikkakin tuo käsite alkujaan on ollut puhdas, eikä ole vahingoittanut ketään.

"Jos me aijomme kasvattaa vapaata kansaa, niin meidän sen yksilöissä on kasvatettava sisäistä kuria, itsensä hillitsemiskykyä ja itsenäisyyttä, jonka sotilaskuri tyyten hävittää."—David Starr Jordan, Leland Standford yliopiston kansleri.

"Yhä vieläkin minusta tuntuu, että olisi ilmeinen erehdys saattaa sotilasharjotuksia kansakouluihin, vieläpä varustautuneisuudenkin kannalta katsottuna. Uskon, että pelkkä ruumiin harjotus on paljoa parempi ja että nuorten ihmistainten mielessä alituinen sotilasihanteen pitäminen koituisi onnettomuudeksi."—Henry Churchill King, Oberlin opiston presidentti.

"Sotilasharjotuksia korkeakouluissamme on vastustettava seuraavista syistä:

1) "Koska ne keskeyttäisivät tavallisen koulutyön ja koska ne vierottaisivat oppilaan huomion vakavista henkisistä tehtävistä ja koska ne kaiken lisäksi olisivat kovin kalliita.

2) "Ne eivät ole ruumiilliseen harjotukseen parhaiten sopivia.

3) "Se terottaa mieleen ehdotonta tottelevaisuutta ja siksi se ei miehille ole parhain tapa opettaa elämää.

4) "Sotilaallinen henki on meidän parhaimpia perimätapojamme, Amerikan kansanvaltaisuutta vastaan."... Isaac Sharpless, Haverford-opiston presidentti.

Jne. näitä todisteita sotilasharjoitusten vahingollisuudesta voisi esittää vaikka kuinka pitkästi. Nämä porvarit eivät niitä suinkaan vastusta siksi, että heillä olisi mitään sitä vastaan, että kapitalistiluokka siten saa aseen käteensä työväenluokkaa vastaan. Kuinka paljon suurempi syy meillä sosialisteina, jotka näemme militarismissa vaaran luokkamme eduille, onkaan asettua päättävään ja jyrkkään vastarintaan sotilasopetuksen antamista vastaan sen kaikissa muodoissa. Me tiedämme, että se on monin kerroin vaarallisempaa siksi, että siten kasvatetaan jokaisesta työväenluokan lapsesta raukka, joka on valmis murhaamaan omat vanhempansa lakkotaistelussa milloin hyvänsä kapitalistien koirat määräävät siten. Me tiedämme, että armeijan kansanvaltaistuttaminen ei tule kysymykseenkään, vaan päinvastoin tukahutetaan sotilasopetuksen avulla sekin heikko kansanvaltaisuuden itu, joka nykyajan nuorisossa on hereillä. Fyysillisten seikkojen lisäksi, jotka jo sinänsä ovat kylliksi aiheuttamaan militaristisen hengen vastustamista, on meidän vielä otettava lukuun luokkaetumme, joka ei missään tapauksessa ole sovitettavissa sotilasopetuksen antamiseen.

"Vastustan ehdottomasti koulupoikain sotilasharjotuksia siksi, että tuollainen harjottaminen kehittää sotilasvaistoa ja sytyttää liekkeihin sotilaalliseen kunniaan pyrkimisen intohimon.

"Koululasten sotilaallinen harjottaminen on kieltämättä ensimäinen askel militarismia kohden, vaikkakin sitä koettavat kieltää ne, jotka tätä ihannetta vallitsevien luokkien etuja seuraten voimakkaasti ajavat, ja militarismi kaikkine muotoineen ja ilmaisuineen on alhaista ja siksi sen tulisi karkottaa maan päältä.

"Niin kauan kun me koululapsille opetamme petollista ja turmeltunutta isänmaallisuutta ja heitä opetamme tappamaan rakkaudesta lippuunsa ja kansaansa, meillä tulee olemaan armeijoita, laivastoja ja konetykkejä, sekä myöskin sotia kaikkine sanoin kuvaamattomine kauhuineen. Haluaisin upottaa kaikki nämä laitokset meren syvyyteen. Sota ei ole mitään muuta kuin murhaamista kaikkein kamalimmalla tavalla, ja kansa, joka varustautuu sotaa varten, ei voi olla sivistynyt.

"En enää haluaisi opettaa koululapsille petollista ja pahanilkistä sotilasoppia, sillä silloin opettaisin heille murhapolttoa, ryöstöä ja murhaamista."—Eugene V. Debs.

Kansankirjeitä

OREGON

PORTLAND.

Ensi lauantai-iltana on orenssi-tanssit, tullaanpa joukolla silloin pyörähtelemään, sisäänpääsy tuohon hauskaan tilaisuuteen on vapaa, väliajoilla myydään orensseja. Tietysti ei kukaan jää pois tästä harvinaisesta tanssitilaisuudesta. Tanssin tahti hyvä. Sitten **sunnuntai-iltana** on mahtava ohjelma ja näytös-iltama. Siellä tulee olemaan varmasti katsomisen ja kuulemisen arvoista ohjelmaa: Soittoa, runo, kuvaelma, laulua mieskvartetilta ja loppujen lopuksi "Turkki tulee" yksinäytöksinen sotailveily. Jo yksistään tuosta kappaleesta kannattaa viskata sen vaivaisen vartin, niin tykö vetävä se on, sillä "sota ei ole mitään sotaa, ellei sitä käydä Turkkia vastaan", näin sanoo Jeremias Juvonen, ent. kaartilainen, nyk. kiertävä suutari, jonka myös todistaa hänen uskollinen oppipoikansa Naskali. Keskellä sodankin pauhinaa tunkee rakkaus ihmissydämeen. Hirveällä vauhdilla tungeikse tuo heittöä puujalkasuutarinkin sydämeen juuri silloin kun hän ottaa kengän mittaa Kaisa-Maija Pölläkän jalasta. Tullaanpa joukolla katsomaan tuon puujalkasuutarin kauheita kamppailuja. Ohjelma alkaa klo 8.30. Kaiken näkee 25 sentillä.

?

Osaston kokous oli tammik. 25 päivänä. Siellä oli paljon asioita joista mainitsen tärkeimpiä ja jätän sivuun sellaiset kuin esim. nyrkkilehden arvosteleminen. Ensiksi pyysivät kaupungin edustajat valtakirjoja jotka kokous myönsi. Sitten taas oli esillä osastomme ja S. s. järjestön välinen asia. Luettiin sihteeriltä tullut kirje osastolle ja Wesley luki yksityisenä saadun kirjeen järjestön sihteeriltä, siis ilmeni että ovat kaikki kirjeet menneet perille mitä on osasto lähettänyt. Sitten oli kyseenalaisena vieläkö jäädään odottavalle kannalle tai ei. Puheenvuoroja käytettiin molemmin puolin, vaan täytyi äänestyksellä ratkasta ja päätökseksi tuli, että alistumme S. s. järjestön sääntöjä noudattamaan. Kähkönen ehdotti lisättäväksi puolivuosikertomukseen, että toiminnan vilkastumiseen on myöskin vaikuttanut se kun on ollut aikomus yhtyä S. s. järjestöön. Vaan siitäkös syntyi kiivas keskustelu, että täytyi äänestyksellä ratkasta ja me moukat sen ratkasimme! Miten? Yksinkertaisella tavalla nostamalla kätemme pystyyn, siinä kaikki. Päätös tuli, että lisätään. Luennoitsija pyysi todistusta pitämistään kursseista ja käski arvostella. Yleinen mielipide oli, että ne ovat onnistuneet koko hyvin edellisiin verraten. Wesley on parhaimpia sanavarastostaan mitä on täällä ollut ennen. Kuulijakunnan ei tarvitse olla odottavalla kannalla siitä mitä, sieltä nyt tulee.

Toveritar Ida Frilander toimii edelleen puoluelehtien asiamiehenä. Siis ottakaa huomioon kun hän tulee luoksenne, että annatte dollarit Idalle, hän pistää tulemaan sanomalehtiä vaikka pitemmäksikin aikaa.

Raportteri.

WASHINGTON

SEATTLE.

Suursirkuksen toinen näytös alkaa.

Silloin tällöin olen lyhyesti maininnut siitä oikeusilveilystä, mikä meillä on käynnissä Billingleyn johtamaa väkijumien salakuljetus- ja myyntitrustia vastaan. Asiaan kietoutui voimia, jotka näyttivät ehkäsevän tulemasta mitään päivänvaloon. Tuli sitte Clarence L. Reams Portlandista hallituksen puolesta ajamaan asiaa ja hän pani suurlautakunnan uudelleen tutkimaan asioita. Ensimäisen tutkimuksen tulokset oli jo käyty läpi. Esirippua alettiin jo vetää alas, kuitenkaan vielä täysin ehtimättä peittää mitä näyttämöllä oli kuin toinen näytös saatiin alkuun. **Kaupungin ylimmät virkailijat asetettiin syytteeseen.** Suurlautakunta, hallituksen tuomari Jeremiah Neterer'in johdolla asetti syytteeseen kaikkiaan kaksikymmentä huomatussa asemassa olevaa henkilöä salaliittoutumisesta rikkoa hallituksen rikoslain 238 kohta, sekä salaliittoutua rikkomaan valtioiden välinen kauppalaki.

Syytetyt joutuen syytteeseen ensiluokan rikoksesta mainittuja lain kohtia vastaan ovat Majuri Hiram, C. Gill, poliisipäällikkö L. Beckingham, juuri virasta pois jäänyt King-kauntin sheriffi Robert T. Hodge, E. D. Baker, Jesse moore Hunt Co:n liikkeenhoitaja James Daom, salapoliisi Seattlen poliisiosastosta Daniel McLennan. Ammatti sama kun edellisen, Meyer R. Peyser, ammatti sama kuin edellisen. John Poolman, ammatti sama kuin edellisen. E. P. Weidman, Oregon—Washington Railroad & Navigation Co:n kirjuri, Logan ja Fred Billingsley, W. H. Pielow, Belfer Transfer C:sta, W. Frazier Frazier Tranfers C:sta. Näille määräsi tuomari Neterer jokaiselle $3,500 takauksen. Toisen luokan rikossarjaan kuuluu E. D. Baker, Jesse Moore Hunt Co. San Franciscosta, Edward J. Margett, poliisi, ja hänen liittolaisensa Jack Hamilton. Näille määrättiin $2,000 takaus. Kolmanteen rikosluokkaan mainitaan julkisesti vaan entinen passipoliisi Mullen. Tähän rikossarjaan kuuluvia on useassa lähiseudun kaupungissa.

Kieltävät syyllisyytensä.

Gill, Beckingham ja Hodge ylenkatseellisesti kieltävät syyllisyytensä. Margett siihen sijaan on tunnustanut olleensa välikätenä viinan salakuljetuksessa ja hän tulee olemaan hallituksen todistajana. Margett'ille on kuulema luvattu vapautus jutun jälkeen tunnustuksen palkkioksi.

P. I. johtava republikaanilehti sanoo jutun muodostuneen iljettäväksi tahraksi Seattlen kunnialle. Toivoo kuitenkin, että Majuri ja poliisipäällikkö tulevat puhdistautumaan ja puhdistamaan, tahrasta, joka on saastainen. Ja saadaanpa nähdä kun juttua aletaan nyt käsittelemään ja kun se on käsitelty saa Gill ja Beckingham vaan laulella että: "Näin sitä mennä kiekutellaan ai jai jai kun on lystiä." He ovat juomanlaskijoita jotka pitävät virkansa, mutta leipojat hirtetään;

Gill sanoo asettuvansa ensi vuoden vaaleissa vielä majurin ehdokkaaksi ja tulevansa valituksi kaksikolmasosan enemmistöllä. Kyllähän Hi masiinansa tuntee!

Naisten työpäivälain rikkojia sangaistaan.

Alemman oikeuden tuomari O. Brinkers taannottain tuomitsi Case & Case leipomoliikkeen pitäjän, 514 5 ave. West, $30 sakkoon siitä kun oli pidetty tyttöjä työssä yli 8-tunnin päivässä. Case vetosi asian ylempään oikeutteen, mutta tuomio ei muuttunut. Samoin tuomittiin Imperial Candy Co. $30 sakkoon, että oli teetetty eräällä vaimolla 8-tuntia pitempiä päiviä. Yleisenä syyttäjänä molemmissa jutuissa on ollut E. H. Palmer.

Mainareille huomioon otettavaa!

Uusiaikaisin ensi-avuanto kaikissa maini-vaaroissa sekä maini-vaarojen välttämisissä tullaan Washingtonin yliopiston puolesta esittämään havainnollisesti koneiston, sekä luentojen ja eri kielillä painettujen lehtisten avulla kaikilla ympäristöjen mainialueilla.

Opastusnäyttely ja luennot alkavat seuraavissa paikoissa helmikuun ajalla: 5 p. Burnett, jossa viivytään ehken kahdeksan päivää; Wilkeson, 13 päivästä 20:teen; Carbonadossa, 20 päivästä 28:saan; Rentonissa, 28 maalisk. 7:teen; Coal Creek'issä, 7:stä 14:sta p:ään. Huhti- ja toukokuulla käydään Black Islandissa, Cumberlandissa, Bayne'llä, Durham'issa, Issaquah'issa, Roslyn'issä sekä niissä paikoissa missä lähistöllä maineja on. Luennoitsijoilla on täydellinen koneisto mukanaan.

1,000 uutta taloa

tarvitaan West Seattlessa ennenkun voidaan saada tilaa niille asukkaille, joita sinne tulee siirtymään nyt avaantuvien työpaikkojen takia, on Cambell & Thompson Co:n presidentin lausunto. Herra parhaallaan johtaa West Seattlen asutus-"buumia".

Pian on Seattlessa munia.

1914 tuotiin Kiinasta San Franciscon rantaan idän valtioihin lähetettäväksi joitakin tuhansia laatikoita munia. Ruokatavarain tarkastajat havaitsivat ne silloin kelpaamattomiksi ja ottivat estetuomion niiden edelleen lähetystä vastaan. Nyt on friscolainen tuomari peruuttanut estetuomion ja munat ovat tulossa seattlelaisten einepöydälle. Voihan käydä, että täälläkin on ruuantarkastajat munapaksin kimpussa ja antavat munien jatkaa matkaa vieläkin, sillä idässä ne eivät ole silloin kun ne ovat Seattlessa.

Kuten lehtemme lukijat muistavat

kerrottiin joku aika sitte, että osastomme on saanut väittelyhaasteen s. osasto No. 2:lta, eli "radikaali"-osastolta, ja että väittelyä toteuttamaan ja järjestelemään on valittu molemmista osastoista toimikunnat. No, miksi ei väittellä? kysynette. Ei ole kenen kanssa väitteleisi. Komiteamme kyseltyä sieltä mistä kysymään kehoitettiin "radikaalien" taholta, koska komiteat voisivat kokoontua. Ei siellä tiedetty enää mitään koko komiteasta. Sittemmin on käännytty toistamiseen kyselyllä, josko sitä komiteaa on, vaan nyt ei enää kuulu mitään vastausta. **Syy selvenee tuohon.** "Teollisuustyöläisessä" kerrotaan Seattlen kirjeessä osasto No. 2 hajaantuneeksi.

Tov. Nelson, lähes kaksi vuotta sitte sanoi jo sässä lehdessä puolestamme hyvästit vaikkakin ranskaksi — aurevoi! —, joten se itse asiassa olikin jo silloin "finistetty" tuo No. 2, enkä siis sano toistamiseen hyvästiä, koska vainajat eivät tapaa edes hyvästiin vastata. Vainajan 13-vuotisesta elämäntyöstä olisi paljonkin sanomista, mutta jääköön. Emme ole ruumiin, ja etenkin niin iljettävän ruumiin, raiskaajia. Latsarus haisee!

Lumisade

ja halla riehuu parhaallaan. (Sunnuntaina.)

Järjestyneet

ja järjestymistä kannattavat työläiset käyttävät missä voivat omia liikkeitään. Järjestyneiden työläisten oleilu ja valistavan kirjallisuuden sekä lehtien saanti ja lukupaikka on Toverin sivuliike, 116 4th ave. So. Sitä käyttäkää!

Toverin haaraliikkeessä,
116 4 ave. So., Seattle, Wash., on kirjeitä seuraaville:

Georg Airio, 1 John Aalto 2, Wäinö Aalto 2, J. A. Atrain 1, G. Anterson 1, P. Aho 1, Wiktor Aho 1, Victor Aalto 1, Hjalmar Alho 2, John Cook 1, Emil Carrey 1, Victor Carlson 1, Otto Fogel 1, Aatos Forsein 1, Frank Forsberg 1, G. W. Forsberg 1, Taavetti Carlson 1, W. Hirvelä 1, C. Helander 1, Isaac Härris, Erick Heikkilä 1, Kalle Hokkinen 2, Edv. Johnson 1, Nick Hill, Lauri Hänninen 1, A. Hanson 1, Ben Hendrickson 1, Sam Hill 1, Wik Hill 1, John Laine 1, E. Lund 1, Juho Laine 1, J. Lindeli 1, Kalle Lehtonen 1, Fred Lunström 1, John Larson 2, Karl Lindfors 1, Matti Koski 1, Kerttu Kontonen 1, Abram Kinnunen 2, Emil Korhonen 2, Frank Kulo 1, Andre Kuusi 1, Alex Kosunen 1, John Kesti 1, John Koski 1, Josefina Koski 1, Kalle Justunil, George Jaakkola 1, Matt Johnson 1, Andrew Jonell 1, Alex Liija 1, John Jankä 1, Oskar Kaliin 1, M. Lakerström 1, Nestori Jaakopson 1, Arvi Järvinen 1, Mike Matson 1, Paavo Nikkonen 6, Alfret Nurmi 2, O. E. Matson 1, Wictor Mäki 1, Nick Mäki 1, I. Mackey 1, Ero Roun 1, Otto Runola 1, Hannes Ranta 1, Lauri Peltonen 2, Mikko Piirainen 2, John Paasonen 1, Penjam Reinikainen 1, H. A. Stream 5,